

Luomu tuskin ratkaisu ruoan tuotantoon

(HS 7.10.2006)

Luomuviljelyn lisäksi täytyy olla olemassa myös luomukansantaloustiedettä, joka täysin eroaa tavanomaisesta. Tältä tuntui, kun luki Taito Taskisen ehdotusta Suomen muuttamisesta luomutuotantoalueeksi (HS 3. 10.)

Ensinhan Taskinen puhuu siitä, miten ruoan hinnan aleneminen ehkä lisäisi siirtymistä terveempiin elintarvikkeisiin – ja ehdottaa sen jälkeen koko Suomen siirtymistä kaikkein kalleimpaan ruokaan!

Luomusta hän esittää tutun ja paikkansa pitämättömän väitteen, että siitä olisi kansanterveydellistä etua. Tiede ei tätä osoita ja monessa maassa on kyseinen väite mainonnassa kielletty. Mieliapteenä toki voi moista esittää.

Luomun ympäristöedut ovat kiistanalaisia: jos hehtaaria kohti luomupellosta tulee ravinnepestöjä niukasti vähemmän, mutta saman ruokamäärän tuottamiseen menee Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksen mukaan jopa yli kaksinkertainen määrä peltoa – missä oli hyöty?

Vesistö ei ymmärrä luomun "erityisolosuhteita" enemmän ravinteita saadessaan.

Mutta hurjin on Taskisen visio siitä, että luomusta voisi olla "kilpailuvaltiksi". Luomua ostetaan länsimaissa jokunen prosentti kaikesta ruoasta, Suomessa yksi prosentti. Ja tämäkin onnistuu vain valtaisan tuen varassa.

Jos EU:n tuki viljelylle vähenee, "perinteinen viljely käy Suomessa kannattamattomaksi". Millä ihmeellä – paitsi "luomutaloustieteellä" – siinä tilanteessa jo nyt raskaimmin tukea vaativa luomuviljely voisi olla "kilpailuvaltti"?

Ajatuksen takana lienee täysin epärealistinen utopia siitä, että koko Eurooppa innostuisi "erityisen puhtaasta" suomalaisesta luomuruoasta. Ei innostu.

Kaikki ruoka on puhdasta, EU:ssa. Niitä, jotka eivät tätä tiedä eli luomuväkeä, on lisäksi joka maassa – ja kaikki pitävät omaansa "puhtaimpana". Missään ei tarjota likaista ruokaa!

Vienti-ideaan on moni poliitikko hurahtanut ja "visioinut", miten juuri hänen vaalipiiristään voitaisiin viedä luomua ulkomaille asti. Ei ole luomuviennissä monen jakoa. Brutto oli 2005 noin viisi miljoonaa euroa, hyöty tuskin kattaa kokonaiskustannusten murto-osaakaan. Niinpä "kilpailuvaltit" käytännössä ovat Suomessa, jos ovat. Eivätkä ne ole.

Täysin luomulla olevassa Suomessa kotimaisen ruoan hinta olisi kauhea – ellei sitä kompensoitaisi täysimääräisesti maatalous- ym. tuella – pelkällä alv:n poistamisella ei selvitäisi.

Arvio nykytuen kaksinkertaistamisesta on hyvin varovainen. Se tuskin onnistuu. Niinpä myyntiä voi edistää vain luomun ihanuutta toitottavilla kampanjoilla.

Pyrkimys luomun lisäämiseenkin – kokonaan luomutuotantoalueena olevasta Suomesta puhumattakaan – on omiaan lopulta nostamaan halvan ulkomaisen ruoan kulutusta Suomessa.

Eikä luomu edes ole niin "kotimaista" kuin Taskinen yrittää maalata. Suomessa ei ole kunnan tilastoja luomun tuonnista, joita tietysti pitäisi vertailuja varten olla, jos vientitilastojakin pidetään.

Muissa pohjoisissa EU-maissa tuonnin osuus on siinä 30 prosentin tienoilla. Luomua tuodaan Britanniaan talvisin Ecuadorista lentokoneella.

Heikki Jokipii

Puheenjohtaja

Luonnonsuojeluyhdistys Tuottava Maa – Turvattu Luonto ry.